

M I C H A E L

občasník farností
Krouna a Pustá Kamenice

č. 1/Vánoce 2010

Slovo otce Vladimíra

Drahá farní rodino, „Čas radosti, veselosti světu nastal nyní“. Slova této písně oznamují, že čas vánoční je tu. Bůh nám dopřává slavit letošní vánoce společně a ve svobodné zemi. V zemi svobodné, ale bohužel i nemálo ztemnělé. Vy jste tajemství Světla přicházejícího na svět přijali a znáte ho. Kéž to Bůh dopřeje i všem ostatním, zejména nešťastným. Ať nic o vánocích nezkalí Vaše splněné adventní očekávání spatřit narozeného Krista, jak tomu bylo i u Panny Marie. A ať Dítě Boží stmeluje a posiluje vztahy ve Vašich rodinách i v naší farnosti, jak to nacházíme u Marie a Josefa. Jeden druhému budme si darem.

Také se blížíme k závěru jednoho kalendářního roku a k začátku roku nového. Ať je pro Vás rok 2011 rokem pokoje, trpělivosti a růstu v péči Boží a blahoslavené Panny.

Požehnané a milostiplné svátky Božího narození, svátky života a rodiny, svátky počátku naší spásy přeje, vyprošuje a k nim žehná P. Vladimír Handl.

Vánoční zamyšlení Prokopa Siostrzonka

Čas

Budeme mít o Vánocích konečně čas? A budeme vědět, co s ním?

Udělej si čas na myšlení, to je zdroj síly.

Udělej si čas na hraní, to je tajemství mládí.

Udělej si čas na četbu, to je setba moudrosti.

Udělej si čas na to, abys projevil přátelství, to přináší radost.

Udělej si čas na snění, to tě povznesse ke hvězdám.

Udělej si čas na lásku, to je radost ze života.

Udělej si čas na spokojenost, to je hudba duše.

Světlo a noc

Noc je odedávna symbolem strachu, obav. V noci je člověk schopen udělat něco, čeho by se neodvážil za světla. Dnes můžeme vypínačem proměnit i noc v den. Ale v každém z nás zůstávají obavy před temnou nocí. Poněvadž noc má v sobě něco nebezpečného a ohrožujícího život, snažili se vždycky lidé proměnit noc v něco svatého. Velikonoce se slaví v noci, protože Kristus překonal temnotu hrobu. Narození Páně jsou vlastně také „svaté noci“. „Veliká noc“ – tedy Velikonoce – jsou pro křesťany nejdůležitějšími svátky, ale přesto „svaté noci“ vánoční se zapsaly hlouběji do lidských srdcí, jako by lid cítil, že všechny jeho obavy, strachy před démonickými silami byly proměněny prosvětlením té noci Kristovým narozením. Připomeňme si něco důležitého: příchod Božího Syna nezahnal ihned temnoty světa, temnoty noci, ale postavil do této temnoty veliké světlo. Znáte přece různá ztvárnění betlémské scény, víceméně stejná ve všech uměleckých slozích: v temné stáji leží v jeslích Božské Dítě jako

jediný zdroj světla. Jeho lesk ozařuje okolí a také obličej těch, kteří jsou v blízkosti Dítěte – Marie, Josefa, pastýřů. Ani oni nejsou zcela ve světle, jen jejich oči jsou plny světla. Noc sice zůstává, ale není v ní neproniknutelná temnota a strach, je v ní naděje tohoto Božího Světla.

Nenaříkej nad temnem ve světě – raději rozsviť alespoň malé světélko, malý plamínek!

Chlív

Tam se narodil Ježíš. Každý z nás je vlastně chlívem – nejsme dokonalým stavením. Do naší nedokonalosti se rodí a může stále rodit něco nového. V chlívě je stále život – jsou tam stále zvířata, ale je tam také smrt, umírání, je tam také starost o nemocná zvířata. V chlívě je tedy všední den se svými vzlety a pády. V chlívě není zářivá čistota. Leží tam hnůj a jiná nečistota, ale to všechno může posloužit, aby to zúrodnilo pole, když se hnůj vyveze ven. Chlív je obrazem našeho nitra. Není tam aseptická čistota. Ale Vánoce přinášejí zvěst, že se chlív nově prozářil narozením Ježíšovým. Vánoce nejsou o sterilitě vysmýčeného bytu a bezchybně připravené tabuli, ale o připravenosti přijmout nový život tam, kde je očekáván a chtěn!

Katolický týdeník 51/2008

V hostinci nemáme jediné místo

Karlovi bylo dvanáct a chodil teprve do páté třídy. Dvakrát totiž propadl. Byl to takový velký, pomalý dobrák, ale mezi dětmi byl oblíbený. Vždycky byl milý, ochotný a měl ustavičně dobrou náladu. Jaksí samo sebou se stal ochráncem nejmenších dětí.

Největší událostí školního roku bylo jako pokaždé vánoční představení. Karel toužil hrát pastýře s flétnou, ale paní učitelka mu svěřila důležitější roli – měl hrát hostinského. Karel se tak nebude muset učit mnoho textu a svým vzhledem určitě dodá odmítnutí noclehu Josefovi s Marií na síle.

Před představením se sál zaplnil rodiči a příbuznými do posledního místečka. Nikdo však neprožíval kouzlo Vánoc silněji než Karel.

Když nadešla jeho chvíle, Josef zvolna kráčel jevištěm a podpíral přitom Marii. Josef zabušil na dřevěné dveře připevněné do papírových kulis. Právě na to Karel v roli hostinského čekal.

„Co chcete?“ zeptal se zhurta, jakmile je uviděl.

„Hledáme nocleh.“

„Tak ho hledejte jinde. Hostinec je plný až po střechu.“ I když Karel stál možná příliš nehybně, zněl jeho hlas velmi rozhodně.

„Pane, hledali jsme už všude, ale marně. Máme za sebou dlouhou cestu a jsme k smrti unavení.“

„V hostinci pro vás místo nemám,“ namítl Karel zamračeně.

„Prosím vás, pane hostinský, buďte od té dobroty, moje žena Marie čeká dítě a potřebuje si někde odpočinout. Určitě pro ni nějaké místo najdete. Už nemůže dál.“

V tento okamžik hostinský poprvé jako by roztál a pohlédl na Marii. Následovalo dlouhé ticho. Dost dlouhé na to, aby v publiku vyvolalo údiv.

„Ne! Jděte pryč!“ šeptala náповěda za kulisami.

„Ne,“ opakoval Karel automaticky. „Jděte pryč.“

Josef k sobě zarmouceně přitiskl Marii, která mu nešťastně položila hlavu na rameno, a odcházeli ze scény. Místo toho, aby hostinský Karel zabouchl dveře, zůstal stát na prahu a díval se za vzdalujícím se párem – s otevřenou pusou, tváří zachmuřenou starostmi a se slzami v očích.

Z ničeho nic se představení zamotalo.

„Josefe, nikam nechoď!“ zavolal Karel. „Vrať se i s Marií ke mně!“ a s širokým úsměvem navrhl: „Můžete přespat v mém pokoji.“ Podle mínění některých ten hlupák Karel celou vánoční hru zkazil.

Ale pro jiné, a byla jich většina, tohle vánoční představení bylo nejkrásnější ze všech, které v životě viděli.

Bruno Ferrero: Vánoční příběhy pro potěchu duše, Praha: Portál, 2003

Vánoční vtipy

- Pavlík se udiveně ptá Jendy: „Proč chceš od Ježíška dvě autodráhy?“
„Chci si taky hrát, když je táta doma!“
- „U nás je pod stromečkem pořád stejná věc, ale každé, fakt každé Vánoce,“ říká spolužákům Vašek.
„Co, prosím tě?“
„Stojan.“
- Na Vánoce křičí malý Filípek z obýváku přes celý byt na maminku stojící u sporáku: „Mamí, mamí, stromeček hoří!“
„Říká se, svítí, a ne hoří,“ poučí ho matka.
Chlapeček za chvíli zase začne křičet: „Mamí, mamí, už svítí i záclony!“
- „Víš synku, proč jsou v zimě dny kratší?“ ptá se otec svého syna. Ten bez dlouhého přemýšlení odpoví: „Aby byly dřív Vánoce.“

Vánoční a novoroční pořad bohoslužeb

PÁTEK – 24. prosince – ŠTĚDRÝ DEN

16.00 hod. mše sv. (vigilie) v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici /za farníky místní i ze spádových vesnic/.

22.00 hod. mše sv. (vigilie) v kostele sv. Michaela v Krouně /za farníky místní i ze spádových vesnic/.

SOBOTA – 25. prosince – slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně.

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici.

11.00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově.

NEDĚLE – 26. prosince – svátek SVATÉ RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně.

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici.

PÁTEK – 31. prosince – poslední den roku

14.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici /na poděkování za uplynulý rok a za dobrodince farnosti a kostela/.

16.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně /na poděkování za uplynulý rok a za dobrodince farnosti a kostela/.

SOBOTA – 1. ledna – slavnost MATKY BOŽÍ PANNY MARIE

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně.

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici.

11.00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově.

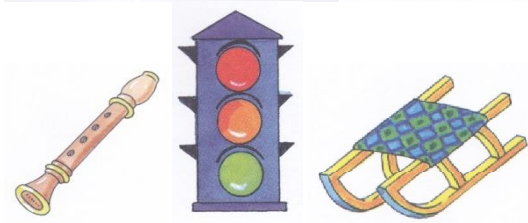
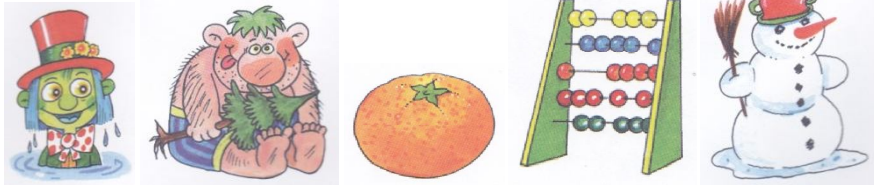
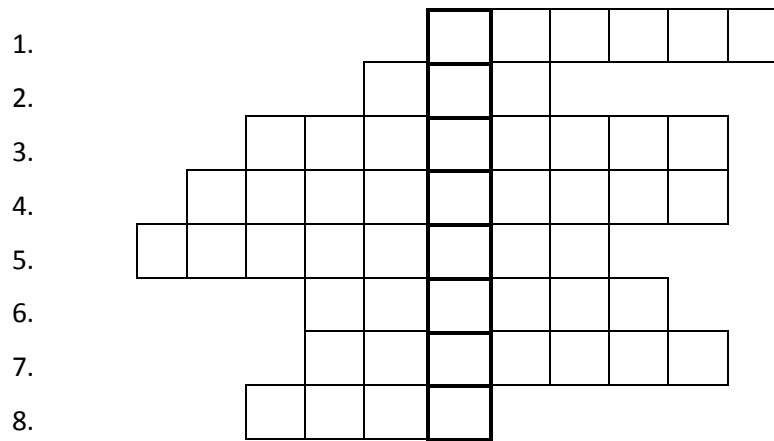
NEDĚLE – 2. ledna – 2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně.

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici.

Křížovka pro děti

Pán Ježíš se narodil (viz tajenka).

Na půlnoční

Zní zvony jasně, naléhavě.
Pán Ježíš zrozen v noci právě.
Pojďme ho všichni pozdravit!
Kdo vstane včasně jako ptáče,
probudí v domě další spáče,
dost zásluh smí si připravit.

Kéž hlaholení našich zvonů
pronikne do všech spících domů,
hlavně však do lidských srdcí!
Ta měkčí jsou než srdce v zvonech.
Rozhodnutí jim, Pane, ponech,
co přinesou Ti na plecích!

Vřelost jim dej své božské lásky,
jíž v jeslích vidíme ukázky.
Jak Tys svět, lidi v lásce měl!
Ozvěny ať jsou dlouhé
jak echo, ne dvě hlásky pouhé,
by zpíval vždy, neoněměl!

P. Jan Hrabě Kroupa: Milý čas vánoční